

Sygn. akt VI U 3686/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: P. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 listopada 2015 r., znak:(...)

w sprawie: P. T.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. T. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 lipca 2015 r. na stałe,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją (...) Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu P. T. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Przyczynę odmowy stanowiło orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Odwołanie od decyzji złożył ubezpieczony, nie zgadzając się z jej treścią i wniósł o przyznanie renty z tytułu choroby zawodowej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany (...) Oddział w B. podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że ubezpieczony jest uprawniony do emerytury.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. T., uprawniony do emerytury, w dniu 1.07. 2015 roku złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze stwierdzoną u niego decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w B. z dnia 2.04.2015 r. chorobą zawodową – obustronnym trwałym odbiorczym ubytkiem słuchu typu ślimakowego lub czuciowo nerwowego spowodowanego hałasem, wyrażony podwyższeniem progu słuchu o wielkości co najmniej 45 dB w uchu lepiej słyszącym, obliczonym jako średnia arytmetyczna dla częstotliwości audiometrycznych 1,2 i 3 kHz.

Ubezpieczony pracował jako elektryk w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 1.09.1970 r. do 30.06.2015 r.

Organ rentowy poddał go badaniom przez Lekarza Orzecznika i Komisję Lekarską ZUS, którzy w wydanych orzeczeniach nie uznali go za osobę niezdolną do pracy w związku z chorobą zawodową.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach: otolaryngologa i specjalisty medycyny pracy.

Biegły w opinii z dnia 10.02.2016 roku stwierdził że ubezpieczony jest trwale, częściowo niezdolny do pracy, w związku z chorobą zawodową. Niedosłuch nie rokuje poprawy a powstał na skutek wieloletniego narażenia na hałas, (praca w zawodzie elektryka). Zdaniem biegłego ubezpieczony doznał przewlekłego urazu akustycznego, co skutkowało rozpoznaniem choroby zawodowej narządu słuchu. Jako elektryk ubezpieczony narażony był na hałas i nie może pracować w warunkach, które spowodowały rozwój choroby zawodowej. Ubezpieczony nie może pracować w zawodzie elektryka, ponieważ praca ta wymaga zdolności do pracy na wysokości, której badany nie posiada ze względu na niewydolność społeczną słuchu.

-dowód opinia biegłego k. 29-30 akt sądowych

Na żądanie Sądu biegła uzupełniła swoją opinię poprzez wskazanie, że ubezpieczony jest trwale niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową od daty złożenia wniosku do ZUS.

-dowód: opinia uzupełniająca z dnia 5.04.2016 r. k. 47

Po zapoznaniu się z opinią wydaną przez biegłego, pozwany organ rentowy zgłosił do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż orzeczenie Komisji Lekarskiej zostało wydane z udziałem konsultanta laryngologa ZUS i zdaniem organu rentowego ubezpieczony nie spełnia kryteriów do orzeczenia niezdolności do pracy. Wobec powyższego, pozwany wniósł o przekazanie zastrzeżeń biegłemu bądź oddalenie odwołania.

Ubezpieczony zgodził się z wnioskami opinii biegłego.

W opinii uzupełniającej wydanej w dniu 9.09. 2016 roku, biegła w całości podtrzymała wcześniej wydane orzeczenie, dodatkowo wskazując, że z badania audiometrycznego, znajdującym się w dokumentacji w Poradni Chorób Zawodowych, wynika iż u ubezpieczonego występuje szerokopasmowy niedosłuch, spełniający kryterium choroby zawodowej.

dowód: opinia uzupełniająca k. 71 akt sądowych

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłego opinią uzupełniająca, pozwany organ rentowy ponownie wniósł do niej zastrzeżenia, w których wskazał, iż opinia uzupełniająca biegłych nie wyjaśnia złożonych wcześniej zarzutów a biegła nie dokonała dokładnego opisu badania audiometrycznego w oparciu o które stwierdziła częściową niezdolność do pracy.

Organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z dziedziny medycyny pracy a w przypadku nie uwzględnienia wniosku -o oddalenie odwołania.

W kolejnej opinii uzupełniającej biegła ponownie kategorycznie stwierdziła, że, ubezpieczony jest trwale, częściowo niezdolny do pracy, w związku z chorobą zawodową. Odnosząc się do kolejnych zastrzeżeń organu rentowego biegła wskazała w badaniu audiometrycznym, znajdującym się w dokumentacji w Poradni Chorób Zawodowych, Przewodniczący KL ZUS może prześledzić wartości proggu słuchu dla poszczególnych częstotliwości, ujawniono szerokopasmowy niedosłuch, spełniający kryterium choroby zawodowej.

-dowód: opinia uzupełniająca z dnia 10.11.2016 r. k.87

Po zapoznaniu się z wydaną przez biegłego opinią uzupełniająca, pozwany organ rentowy ponownie wniósł do niej zastrzeżenia, stwierdzając, że Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS nie akceptuje opinii biegłej, co do trwałej częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Orzeczenie komisji lekarskiej zostało wydane z uwzględnieniem opinii specjalisty laryngologa-konsultanta ZUS z dnia 28.08.2015 r., który stwierdził niedosłuch odbiorczy obustronny średniego stopnia - dla 2000 Hz UP-45 dB, UL-60 dB - brak uzasadnienia dla orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową narządu słuchu; nie stwierdzono socjalnej niewydolności słuchu. Zdaniem organu rentowego stwierdzenie choroby zawodowej nie zawsze musi wiązać się ze stwierdzeniem niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową.

Organ rentowy wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z dziedziny medycyny pracy i otolaryngologii, a w przypadku nie uwzględnienia wniosku -o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy uznał, że biegły w sposób dostateczny wyjaśnił okoliczności sprawy a organ rentowy jedynie powtarzał wcześniej zgłoszone zastrzeżenia co do których biegły zajął już stanowisko, podtrzymując wcześniej złożoną opinię.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd podzielił w całości wydaną przez biegłego opinię wraz z opiniami uzupełniającymi. Opinia biegłych jest wyczerpująca, logiczna i zgodna z zakresami fachowej wiedzy medycznej, dlatego Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do jej podważenia pomimo zastrzeżeń zgłoszonych przez organ rentowy. W ocenie Sądu kolejne zastrzeżenia organu rentowego nie zasługiwały na uwzględnienie, bowiem biegła odniosła się już do nich w opiniach uzupełniających.

Biegły wydający opinię w niniejszej sprawie jest doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom ubezpieczonego. Opinię wydał po zapoznaniu się z dokumentami leczenia i po przeprowadzeniu badań ubezpieczonego. Wbrew twierdzeniom organu rentowego u ubezpieczonego zostało rozpoznane uszkodzenie narządu słuchu w postaci niedosłuchu obustronnego czuciowo-nerwowego znacznego stopnia a choroba powstała na skutek oddziaływania czynników obecnych w środowisku pracy. Schorzenie w postaci niedosłuchu, nie rokującego poprawy, spowodowanego przewlekłym urazem akustycznym upośledza funkcje słuchu ubezpieczonego w sposób powodujący trwałą, częściową niezdolność do pracy. Sąd uznał zatem opinię wydaną przez biegłego za miarodajną dla ustalenia aktualnego stanu zdrowia ubezpieczonego.

Organ rentowy zarzucił w toku postępowania iż konsultant laryngolog ZUS stwierdził u ubezpieczonego brak socjalnej niewydolności słuchu. Wskazać jednak należy, że lekarz konsultant ZUS w swoim orzeczeniu z dnia 28.08.2015 r. powołał się na kryteria do orzeczenia niezdolności do pracy przyjęte przez ZUS, natomiast biegły otolaryngolog analizując audiogramy z dnia 29.04.2015 r., 28.08.2015 r. oraz z dnia 23.06.2016 r. stwierdził u ubezpieczonego szerokopasmowy niedosłuch spełniający kryterium choroby zawodowej oraz jednoznacznie wskazał, że ubezpieczony nie może wykonywać pracy w wyuczonym zawodzie elektromontera bowiem praca ta wymaga także zdolności do pracy na wysokości której nie posiada ubezpieczony ze względu na niewydolność społeczną słuchu.

Prawo do otrzymania renty z tytułu niezdolności do pracy związanej z chorobą zawodową reguluje przepis art. 17 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673).

Zgodnie z brzmieniem art.17 ust. 1 przy ustaleniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy renty szkoleniowej, renty rodzinnej (...) do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednie przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Ustęp 2 cyt. wyżej art. mówi zaś, iż świadczenia, o których mowa w ust.1 przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę potwierdzenia niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Natomiast art.16 cytowanej ustawy przewiduje, że stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu oraz jego związek z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową ustala lekarz orzecznik.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż ubezpieczony spełnia wszelkie warunki wymagane w art. 17 ustawy z 30.10.2002r o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na stałe.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd zmienił decyzję na mocy art. 477¹⁴§ 2 k.p.c.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekał w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Co prawda biegły analizował też audiogram z dnia 23.06.2016 r. sporządzony już po wydaniu zaskarżonej decyzji ale wynik tego badania jest zbieżny z wynikami dostępnymi dla Komisji Lekarskiej ZUS i potwierdził jedynie stan narządu słuchu ubezpieczonego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żądanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować a jedynie sama odmienna ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek